

her ved den første og tillige eneste Instants vil kræves al den Ohygtighed, som Sagførerstandens formaaer at opdrive; der kan man virkelig ikke lade sig nøie med Sagførere, som maaskee opfylde visse stillede Betingelser, hvilke imidlertid ikke give nogen virkelig Garanti enten for almindelig Dannelse eller for behørig juridisk Indsigt. Ved en saadan Ordning af Retspleien vil jeg ønske, at vore Høiesteretsadvocater maae kunne slaae til, men hvad vi i alt Fald med Bestemthed kunne forudsige, er, at Underrettsagførerne efter denne Lov ikke ville slaae til, og det høie Thing har hørt af min ærebe Ven, Ordsførers Udtalelse, at det er ikke nye Høiesteretsadvocater, vel heller ikke mange Overrettsagførere fremfor dem, som de nuværende Regler fremkalde, men fornemmelig en Mængde af Underrettsagførere, som vi maae frygte for, at det nærværende Lovudkast vil skabe; og de ville ikke kunne gjøre Fyldest. Dersom vi tænke os en Nævninge-Institution indført og en Sagførerlov, der skulde tænke paa at fremkalde Sagførere, der da kunne gjøre Fyldest, da maatte en saadan Lov — derom ere alle Udvalgets Medlemmer enige — rigtignok stille ganske andre Krav til dem, end denne Lov gjør. Jeg mener altsaa, at det, der er Spørgsmaalet ved denne Lov, er, i hvilken Grad man skal have Diet fæstet paa Fremtiden, hvilken Forventning man skal gjøre sig om, at Grundlovens Bud vil blive udført, om at Reformen vil komme, og jeg siger da, at dette Lovudkast ikke blot ikke vil kunne fremme Reformens Gjennemførelse, men at det ligefrem vil være til Skade. Min ærebe Ven, det 10de kongevalgte Medlem (Løfning), udtalte igaar for det høie Thing, hvorledes Erfaringen fra fremmede Lande, hvor man har en fuldkomment fri Afgang til Sagførerstandens, har vidnet om, at det var i høieste Grad farligt for Samsundet saavel i politisk som i andre Henseender, at der stables et Sagførerproletariat. Dette vil jo rimeligviis blive Resultatet af denne Lov; men naar vi tænke os, at dette kan blive Tilfældet, allerede forinden der skeer nogen Forandring i Retspleien, hvilken Udflydelse vil saa ikke en Mængde Underrettsagførere, der allerede isorveien sidde i daarlige Vilkaar, kunne faae paa en Reform, der vil

gjøre dem til Intet — thi de ville da ikke kunne bruges? Efter de i Lovens for Underrettsagførere opstillede Qualificationer vil der ikke kunne tilstedes en eneste af disse Afgang til at blive Sagfører under Nævningeinstitutionen. Er det muligt Andet, end at disse Mænd maae rejse Modstand imod Reformen? Underrettsagføreren har Bondens Øren, Underrettsagføreren er en lille Kjøbstadmands Fortrolige; mon det da ikke skulde have nogen Betydning, at de betragtede en saadan kommende Reform med onde Øine? Og, mine Herrer! selv om vi kun tænke os denne Sagførerlov som den, der foreløbig ordner Sagførernæringsen, saa vil jeg dog henstille, om det gaaer an at give en talrig Klasse Anvæisning paa en Næringsvei, som vi forudsæe, at vi, naar Reformen skal gjennemføres, maae tage fra dem. Det er deres egen Sag, vil man maaskee sige; de maae ligesaa vel som vi vide, hvad Grundloven byder, og kjende den Fremtid, der forestaaer. Men jeg vil dog henstille til det høie Thing, om det dog skulde være rigtigt i dette Øieblik at skabe en stor Mængde af Underrettsadvocater, som, da de ikke ville kunne gjøre Grundlovens Fordringer Fyldest, nødvendigiis i Tiden maae blive brodløse. — Jeg har blot drølet ved den Deel af den af Grundloven bebudede Reform, som jeg mener umuligt længe kan udeblive; men, ville de Herrer tænke sig Reformen gennemført ogsaa med Hensyn til den civile Retspleie, saa vinder min Betragtning derved kun endnu større Styrke. Jeg troer derfor virkelig ikke, at denne Lov egner sig til at vedtages, selv blot som en Overgangslov. Hvad vil det sige, mine Herrer — thi dette er udhævet i Fleertallets Betænkning —, at denne Lov kun skal være en Overgangslov? Hvad forstaaer man ved en Overgangslov? Er det en Lov, der skal gjælde fra en vis Dato til en anden Dato, da en bestemt forudsæet Reform vil indtræde? Nei, dette vilde jeg kalde en Mellemtidsløve. En Overgangslov maatte vel være en saadan, der skulde berede Veien for Fremtiden. Men er dette Lovforslag istand dertil? Umuligt! Ville vi derfor virkelig gjennemføre Grundlovens forpligtende Bud, troer jeg ikke, at det er muligt at vedtage denne Lov. Jeg troer, at